

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 344/2003 af 24. februar 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 11
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 345/2003 af 24. februar 2003 om åbning af et præferencetoldkontingent for import af råørsukker med oprindelse i AVS-landene til forsyning af raffinaderierne i perioden 1. marts til 30. juni 2003** 13
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 346/2003 af 24. februar 2003 om åbning af en løbende licitation med henblik på at sælge ris, som det franske interventionsorgan ligger inde med, på EF's indre marked til anvendelse i foder** 15

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2003/124/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 24. februar 2003 om EF-tilskud i 2003 til visse EF-referencelaboratoriers arbejde inden for veterinærmedicin og folkesundhed (restkoncentrationer) (meddelt under nummer K(2003) 556)** 20

2003/125/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 24. februar 2003 om finansiel støtte fra EF for 2003 til driften af EF-referencelaboratorier, som beskæftiger sig med dyresundhed og levende dyr (meddelt under nummer K(2003) 562)** 22

2003/126/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 24. februar 2003 om finansiel støtte fra Fællesskabet til driften af visse EF-referencelaboratorier på veterinær- og sundhedsområdet (biologiske risici) i året 2003 (meddelt under nummer K(2003) 565) 25**

2003/127/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 24. februar 2003 om ændring af beslutning 2001/218/EF om et krav til medlemsstaterne om midlertidigt at træffe supplerende foranstaltninger mod spredning af *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle *et al.* (fyrretræsnematoden) for så vidt angår andre områder i Portugal end dem, hvor den vides ikke at forekomme (meddelt under nummer K(2003) 581) 27**

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 343/2003**af 18. februar 2003****om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, stk. 1, nr. 1), litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En fælles politik på asylområdet, herunder et fælles europæisk asylsystem, er en grundlæggende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, der på grund af omstændighederne legitimt søger beskyttelse i Fællesskabet.
- (2) Det Europæiske Råd nåede på sit særlige møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 til enighed om at arbejde i retning af at oprette et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genève-konventionen om flygtninges retstilling af 28. juli 1951, suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967, hvorved det garanteres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse, dvs. at »non-refoulement«-princippet overholdes. I denne henseende, og uden at dette berører ansvarlighedskriterierne i denne forordning, betragtes medlemsstaterne, der alle overholder »non-refoulement«-princippet, som sikre lande for tredjelandstatsborgere.
- (3) I konklusionerne fra Tammerfors præciseres det også, at et sådant system på kort sigt bør indebære en klar og brugbar metode til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.
- (4) En sådan metode bør baseres på kriterier, der er objektive og retfærdige for både medlemsstaterne og de pågældende personer. Den bør specielt gøre det muligt hurtigt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig,

for at sikre en effektiv adgang til procedurerne til fastsættelse af flygtningestatus og for ikke at bringe målet om en hurtig behandling af asylansøgninger i fare.

- (5) I forbindelse med den gradvise indførelse af et fælles europæisk asylsystem, der på længere sigt kan føre til en fælles asylprocedure og en ensartet status, som gælder i hele EU, for dem, der indrømmes asyl, er det hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at bekræfte de principper, som ligger til grund for konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater ⁽⁴⁾, der blev undertegnet i Dublin den 15. juni 1990 (i det følgende benævnt »Dublin-konventionen«), hvis gennemførelse har fremmet harmoniseringen af asylopolitikkerne.
- (6) Familiernes enhed bør bevares, for så vidt som det er foreneligt med de andre målsætninger, der søges nået ved indførelsen af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning.
- (7) En medlemsstats samlede behandling af asylansøgningerne fra medlemmerne af en familie gør det muligt at sikre, at ansøgningerne behandles grundigt, og at de afgørelser, der træffes om dem, stemmer overens. Medlemsstaterne bør dog kunne fravige ansvarskriterierne for at gøre det muligt at sammenføre medlemmerne af en familie, når det er nødvendigt af humanitære grunde.
- (8) Den gradvise indførelse af et område uden indre grænser, hvor den frie bevægelighed for personer er sikret i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og fastlæggelse af EF-politikker med hensyn til betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold, herunder fælles bestræbelser for forvaltning af de ydre grænser, gør det nødvendigt at finde en ligevægt mellem ansvarlighedskriterierne i en ånd af solidaritet.

⁽¹⁾ EFT C 304 E af 30.10.2001, s. 192.

⁽²⁾ Udtalelse af 9. april 2002 (endnu ikke offentliggjort EUT).

⁽³⁾ EFT C 125 af 27.5.2002, s. 28.

⁽⁴⁾ EFT C 254 af 19.8.1997, s. 1.

- (9) Gennemførelsen af denne forordning kan lettes og gøres mere effektiv gennem bilaterale aftaler mellem medlemsstaterne med henblik på at forbedre kommunikationen mellem de kompetente tjenester, reducere procedurefristerne, forenkle behandlingen af anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse eller fastlægge bestemmelser om gennemførelsen af overførslerne.
- (10) Der bør sikres kontinuitet mellem Dublin-konventionens bestemmelser om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig, og bestemmelserne i denne forordning. Tilsvarende bør der sikres sammenhæng mellem denne forordning og Rådets forordning (EF) nr. 2725/2000 af 11. december 2000 om oprettelse af »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen ⁽¹⁾.
- (11) Eurodac-systemets virkemåde, som fastsat ved forordning (EF) nr. 2725/2000 og især gennemførelsen af artikel 4 og 8 heri, vil kunne lette gennemførelsen af nærværende forordning.
- (12) Hvad angår behandlingen af personer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelserne i henhold til folkeretlige instrumenter, som de er parter i.
- (13) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelsen af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽²⁾.
- (14) Gennemførelsen af denne forordning bør evalueres med jævne mellemrum.
- (15) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽³⁾ anerkender. Den tilsigter især, at den asylret, der er sikret af chartrets artikel 18, respekteres fuldt ud.
- (16) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5, kan målet for den påtænkte handling, nemlig fastsættelsen af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne, ikke opfyldes tilstrækkeligt af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den påtænkte foranstaltningens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i nævnte artikel går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

- (17) I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, meddelte Det Forenede Kongerige og Irland ved skrivelser af 30. oktober 2001, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.
- (18) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (19) Dublin-konventionen forbliver i kraft og finder fortsat anvendelse mellem Danmark og de medlemsstater, der er bundet af denne forordning indtil en aftale, der gør det muligt for Danmark at deltage i denne forordning, er indgået —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

I denne forordning fastsættes kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

- a) »tredjelandstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger, jf. artikel 17, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab
- b) »Genève-konventionen«: konventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- c) »asylansøgning«: en ansøgning fra en tredjelandstatsborger, som kan opfattes som en anmodning om international beskyttelse fra en medlemsstat i henhold til Genève-konventionen. Enhver ansøgning om international beskyttelse formodes at være en asylansøgning, medmindre en tredjelandstatsborger udtrykkeligt anmoder om en anden form for beskyttelse, som der kan søges om særskilt
- d) »ansøger« eller »asylansøger«: en tredjelandstatsborger, der har indgivet en asylansøgning, med hensyn til hvilken der endnu ikke er truffet endelig afgørelse

⁽¹⁾ EFT L 316 af 15.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

- e) »behandling af en asylansøgning«: samtlige behandlingsforanstaltninger samt alle afgørelser eller domme, der er truffet/afsagt af de kompetente myndigheder vedrørende en asylansøgning i overensstemmelse med national ret, bortset fra procedurerne til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig i henhold til bestemmelserne i denne forordning
- f) »tilbagetrækning af asylansøgningen«: det skridt, hvorved asylansøgeren afbryder de procedurer, som indgivelsen af hans asylansøgning har sat i gang, i overensstemmelse med national ret, enten udtrykkeligt eller stiltiende
- g) »flygtning«: enhver tredjelandstatsborger, der opfylder betingelserne for at opnå flygtningestatus som defineret i Genève-konventionen, og som har tilladelse til at opholde sig på en medlemsstats område i denne egenskab
- h) »uledsaget mindreårig«: ugifte personer under 18 år, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en myndig person, der er ansvarlig for dem i henhold til loven eller ifølge sædvane, så længe de ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt; denne definition omfatter mindreårige, der efterlades alene efter at være rejst ind på medlemsstaternes område
- i) »familiemedlemmer«: for så vidt familien allerede eksisterede i hjemlandet, følgende medlemmer af asylansøgerens familie, der befinder sig på medlemsstaternes område:
- asylansøgerens ægtefælle eller ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelov
 - mindreårige børn af par, som omhandlet i nr. i), eller af asylansøgeren, på betingelse af at de er ugifte og økonomisk afhængige af asylansøgeren, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som defineret i national ret
 - faderen, moderen eller værgen, såfremt asylansøgeren eller flygtningen er mindreårig og ugift
- j) »opholdstilladelse«: enhver tilladelse, der er udstedt af myndighederne i en medlemsstat, og som giver tredjelandstatsborgeren ret til at opholde sig på medlemsstatens område, herunder de dokumenter, som beviser, at den pågældende har tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område inden for rammerne af en ordning for midlertidig beskyttelse, eller indtil ophøret af omstændigheder, som stiller sig i vejen for gennemførelsen af en udsendelsesforanstaltning, bortset fra visa og tilladelser til at opholde sig i landet, som er udstedt i den periode, der er nødvendig for at fastslå, hvilken stat der er ansvarlig i henhold til denne forordning, eller under behandlingen af en asylansøgning eller en ansøgning om opholdstilladelse
- k) »visum«: en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med transit eller indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater. Visummets art vurderes ud fra følgende definitioner:
- »visum til længerevarende ophold«: en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat i mere end tre måneder
 - »visum til kortvarigt ophold«: en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat på højst tre måneder
 - »transitvisum«: en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med indrejse med henblik på transit gennem denne medlemsstats eller flere medlemsstaters område bortset fra lufthavnstransit
 - »lufthavnstransitvisum«: en tilladelse eller en afgørelse, som giver den transitvisumpligtige tredjelandstatsborger ret til, under en mellemlanding eller en overførsel mellem to delstrækninger af en international flyvning, at opholde sig i en lufthavns transitområde, men som ikke giver ret til indrejse på den pågældende medlemsstats område.

KAPITEL II

ALMINDELIGE PRINCIPPER

Artikel 3

1. Medlemsstaterne behandler ansøgninger fra enhver tredjelandstatsborger, der indgiver en asylansøgning ved medlemsstaternes grænse eller på deres område. En asylansøgning behandles kun af den medlemsstat, som er ansvarlig efter kriterierne i kapitel III.

2. Uanset stk. 1 kan enhver medlemsstat dog behandle en asylansøgning, som den får forelagt af en tredjelandstatsborger, selv om behandlingen af ansøgningen ikke påhviler den efter kriterierne i denne forordning. I så fald bliver vedkommende medlemsstat den ansvarlige stat i henhold til denne forordning og påtager sig de forpligtelser, der er forbundet med dette ansvar. I givet fald underretter den den medlemsstat, der tidligere var ansvarlig, eller den medlemsstat, der gennemfører en procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den medlemsstat, der har modtaget en anmodning om at overtage eller tilbagetage ansøgeren.

3. Enhver medlemsstat bevarer muligheden for i medfør af sin nationale lovgivning at sende en asylansøger til et tredjeland under overholdelse af bestemmelserne i Genève-konventionen.

4. Asylansøgeren underrettes skriftligt og på et sprog, som den pågældende med rimelighed må forventes at forstå, om anvendelsen af denne forordning samt om dens frister og dens virkninger.

Artikel 4

1. Proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter denne forordning, indledes, så snart en asylansøgning indgives for første gang i en medlemsstat.

2. En asylansøgning betragtes som indgivet på det tidspunkt, hvor en af asylansøgeren indgivet formular eller en af myndighederne udfærdiget rapport er kommet den pågældende medlemsstats myndigheder i hænde. I tilfælde, hvor der ikke er tale om en skriftlig ansøgning, skal tidsrummet mellem ansøgerens hensigtserklæring og udfærdigelsen af en rapport være så kort som muligt.

3. Ved anvendelsen af denne forordning betragtes den situation, som et mindreårigt barn, der ledsager asylansøgeren, og som falder ind under definitionen af et familiemedlem i artikel 2, litra i), befinder sig i, som værende uløseligt forbundet med den situation, som barnets forælder eller værge befinder sig i, og ansvaret for denne situation påhviler den medlemsstat, som er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen fra den pågældende forælder eller værge, selv når den mindreårige ikke selv har indgivet en asylansøgning. På samme måde behandles børn født efter asylansøgnernes ankomst til medlemsstaternes område, uden at det er nødvendigt at indlede en ny procedure for overtagelse af ansvaret for dem.

4. Indgives en asylansøgning til de kompetente myndigheder i en medlemsstat af en ansøger, der befinder sig på en anden medlemsstats område, påhviler afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, den medlemsstat, på hvis område asylansøgeren befinder sig. Denne medlemsstat underrettes straks af den medlemsstat, der har fået forelagt asylansøgningen, og betragtes derefter i henhold til denne forordning som den medlemsstat, som ansøgningen er indgivet til.

Ansøgeren underrettes skriftligt om videresendelsen af ansøgningen og om datoen herfor.

5. Den medlemsstat, som asylansøgningen er indgivet til, skal på de i artikel 20 fastsatte betingelser, og med henblik på at afslutte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, tilbagesende en ansøger, der befinder sig i en anden medlemsstat og dér har indgivet en ny asylansøgning efter at have trukket sin ansøgning tilbage under proceduren til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig.

Denne forpligtelse bortfalder, hvis asylansøgeren i mellemtiden har forladt medlemsstaternes område i en periode på mindst tre måneder eller har fået udstedt en opholdstilladelse af en medlemsstat.

KAPITEL III

KRITERIERNES RÆKKEFØLGE

Artikel 5

1. Kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, finder anvendelse i den rækkefølge, der er fastsat i dette kapitel.

2. Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter kriterierne, sker på grundlag af situationen på det tidspunkt, hvor asylansøgeren for første gang indgav sin ansøgning til en medlemsstat.

Artikel 6

Er asylansøgeren en uledsaget mindreårig, er det den medlemsstat, hvor et medlem af vedkommendes familie befinder sig lovligt, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, under forudsætning af at dette tjener den mindreåriges tarv bedst.

Hvis der ikke findes et familiemedlem, er det den medlemsstat, hvor den mindreårige har indgivet sin asylansøgning, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

Artikel 7

Hvis asylansøgeren, uanset om familien i forvejen var stiftet i hjemlandet, har et familiemedlem, der har fået tilladelse til at opholde sig som flygtning i en medlemsstat, er det denne medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, såfremt de pågældende ønsker det.

Artikel 8

Hvis asylansøgeren har et familiemedlem i en medlemsstat, om hvis ansøgning der endnu ikke er truffet en første afgørelse med hensyn til substansen, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, forudsat de pågældende ønsker det.

Artikel 9

1. Hvis ansøgeren er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse, er det den medlemsstat, der har udstedt denne, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen.

2. Er ansøgeren i besiddelse af et gyldigt visum, er det den medlemsstat, der har udstedt dette visum, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, medmindre det pågældende visum er udstedt af en anden medlemsstat, der repræsenterer førstnævnte, eller med skriftlig tilladelse fra denne. I så fald er det sidstnævnte medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen. Når en medlemsstat, navnlig af sikkerhedshensyn, forinden hører den centrale myndighed i en anden medlemsstat, udgør dennes svar på høringen ikke en skriftlig tilladelse i henhold til denne bestemmelse.

3. Hvis asylansøgeren er i besiddelse af flere gyldige opholdstilladelser eller visa, der er udstedt af forskellige medlemsstater, er det følgende medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen:

- den medlemsstat, der har udstedt den opholdstilladelse, som giver ret til det længste ophold, eller hvis opholdstilladelserne giver ret til ophold af samme varighed, den medlemsstat, som har udstedt den opholdstilladelse, der udløber senest
- den medlemsstat, som har udstedt det visum, der udløber senest, hvis de forskellige visa er af samme art
- i tilfælde af visa af forskellig art, den medlemsstat, der har udstedt det visum, som har den længste gyldighedsperiode, eller, i tilfælde af samme gyldighedsperiode, den medlemsstat, som har udstedt det visum, der udløber senest.

4. Hvis asylansøgeren kun er i besiddelse af en eller flere opholdstilladelser, der er udløbet for mindre end to år siden, eller et visum eller flere visa, der er udløbet for mindre end seks måneder siden, og som faktisk har gjort det muligt for ham at rejse ind på en medlemsstats område, finder stk. 1, 2 og 3 anvendelse, for så vidt ansøgeren ikke har forladt medlemsstaternes område.

Hvis asylansøgeren er i besiddelse af en eller flere opholdstilladelser, der er udløbet for mere end to år siden, eller et visum eller flere visa, der er udløbet for mere end seks måneder siden, og som faktisk har gjort det muligt for ham at rejse ind på en medlemsstats område, og han ikke har forladt medlemsstaternes område, er det den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet, der er ansvarlig.

5. Det forhold, at opholdstilladelsen eller visummet er udstedt på grundlag af en fiktiv identitet eller misbrug af en anden persons identitet eller ved hjælp af forfalskede, falske eller ugyldige dokumenter, er ikke til hinder for, at ansvaret pålægges den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet. Den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet, er dog ikke ansvarlig, hvis den kan fastslå, at der er begået svig, efter at dokumentet er udstedt.

Artikel 10

1. Hvis det påvises på grundlag af beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel 18, stk. 3, herunder de data, der er omhandlet i kapitel III i forordning (EF) nr. 2725/2000, at en asylansøger ulovligt har passeret grænsen til en medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen, og at den pågældende er indrejst fra et tredjeland, er den medlemsstat, hvori vedkommende er indrejst ulovligt, ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen. Dette ansvar ophører 12 måneder efter den dato, hvor grænsen blev passeret ulovligt.

2. Hvis en medlemsstat ikke kan holdes eller ikke længere holdes ansvarlig i henhold til stk. 1, og hvis det påvises på grundlag af beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel 18, stk. 3, at asylansøgeren — der ulovligt er rejst ind på medlemsstaternes område, eller for hvem omstændighederne ved indrejsen ikke kan fastslås — har opholdt sig i en medlemsstat i en sammenhængende periode på mindst fem måneder forud for indgivelsen af ansøgningen, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for at behandle asylansøgningen.

Hvis asylansøgeren har opholdt sig i flere medlemsstater i perioder på mindst fem måneder, er den medlemsstat, hvor han senest har haft et sådant ophold, ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

Artikel 11

1. Hvis en tredjelandstatsborger rejser ind i en medlemsstat, hvor han/hun er fritaget for visumpligt, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen.

2. Princippet i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis tredjelandstatsborgeren indgiver sin asylansøgning i en anden medlemsstat, hvor han/hun også er fritaget for visum til indrejse på området. I så fald er sidstnævnte medlemsstat ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen.

Artikel 12

Når asylansøgningen indgives under transit i en lufthavns internationale transitområde i en medlemsstat af en tredjelandstatsborger, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

Artikel 13

Kan det ikke på grundlag af kriterierne i denne forordning afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, er det den første medlemsstat, som ansøgningen indgives til, der er ansvarlig for behandlingen.

Artikel 14

Hvis flere medlemmer af en familie indgiver en asylansøgning i samme medlemsstat på samme tidspunkt eller på tidspunkter, der ligger tilstrækkelig tæt på hinanden til, at procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan gennemføres samlet, og hvis anvendelsen af kriterierne i denne forordning ville medføre, at de ville blive adskilt, baseres afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på følgende bestemmelser:

- a) den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for overtagelsen af det største antal familiemedlemmer, er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningerne fra alle familiemedlemmerne
- b) hvis litra a) ikke kan anvendes, er det den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen fra det ældste medlem af familien, der er ansvarlig.

KAPITEL IV

HUMANITÆR KLAUSUL

Artikel 15

1. Enhver medlemsstat kan, selv om den ikke er ansvarlig for behandlingen efter kriterierne i denne forordning, sammenføre familiemedlemmer og andre slægtninge, der er økonomisk afhængige af asylansøgeren, af humanitære årsager, navnlig baseret på familiemæssige eller kulturelle hensyn. Medlemsstaten skal i så fald efter anmodning fra en anden medlemsstat behandle asylansøgningen fra den pågældende person. De berørte personer skal give deres samtykke.

2. I tilfælde, hvor den pågældende er afhængig af hjælp fra den anden på grund af graviditet, et nyfødt barn, alvorlig sygdom, et alvorligt handicap eller høj alder, skal medlemsstaterne normalt lade asylansøgeren blive sammen med eller familiesammenføre denne med et andet familiemedlem, der befinder sig på en af medlemsstaternes område, under forudsætning af, at der fandtes familiemæssige bånd i hjemlandet.

3. Hvis asylansøgeren er en uledsaget mindreårig, der har en eller flere slægtninge i en anden medlemsstat, som kan tage sig af vedkommende, skal medlemsstaterne om muligt familiesammenføre den mindreårige med vedkommende slægtning eller slægtninge, medmindre dette ikke tjener den mindreåriges tarv bedst.

4. Giver den medlemsstat, som modtager anmodningen, tilsagn om at behandle asylansøgningen, overgår ansvaret for behandlingen af ansøgningen til denne stat.

5. Betingelserne og procedurerne for iværksættelse af denne artikel, herunder i givet fald forligsprocedurer til bilæggelse af uoverensstemmelser mellem medlemsstaterne om nødvendigheden af at familiesammenføre de pågældende personer eller om, hvor sammenføringen skal ske, vedtages efter proceduren i artikel 27, stk. 2.

KAPITEL V

OVERTAGELSE OG TILBAGETAGELSE

Artikel 16

1. Den medlemsstat, der efter denne forordning er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, er forpligtet til:

- a) på de betingelser, der er fastsat i artikel 17-19, at overtage en asylansøger, der har indgivet en ansøgning i en anden medlemsstat
- b) at afslutte behandlingen af asylansøgningen
- c) på de betingelser, der er fastsat i artikel 20, at tilbagetage en asylansøger, hvis ansøgning er under behandling, og som opholder sig på en anden medlemsstats område uden at have fået tilladelse til det
- d) på de betingelser, der er fastsat i artikel 20, at tilbagetage en asylansøger, der har trukket sin ansøgning tilbage under behandlingen, og som har indgivet en asylansøgning i en anden medlemsstat
- e) på de betingelser, der er fastsat i artikel 20, at tilbagetage en tredjelandstatsborger, hvis ansøgning den har meddelt afslag på, og som opholder sig på en anden medlemsstats område uden at have fået tilladelse til det.

2. Hvis en medlemsstat udsteder en opholdstilladelse til en asylansøger, overgår de i stk. 1 nævnte forpligtelser til den pågældende medlemsstat.

3. De i stk. 1 nævnte forpligtelser bortfalder, hvis tredjelandstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område i mindst tre måneder, medmindre tredjelandstatsborgeren har en gyldig opholdstilladelse, som er udstedt af den ansvarlige medlemsstat.

4. De i stk. 1, litra d) og e), nævnte forpligtelser bortfalder ligeledes, så snart den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, som følge af tilbagetrækning af eller afslag på asylansøgningen har truffet og faktisk iværksat de nødvendige foranstaltninger for, at tredjelandstatsborgeren kan vende tilbage til sit hjemland eller et andet land, som han lovligt kan indrejse i.

Artikel 17

1. Hvis en medlemsstat, som en asylansøgning indgives til, mener, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, kan den snarest muligt og under alle omstændigheder inden for en frist på tre måneder efter, at asylansøgningen er indgivet, jf. artikel 4, stk. 2, anmode sidstnævnte medlemsstat om at overtage asylansøgeren.

Fremsættes der ikke anmodning om overtagelse af en ansøger inden for fristen på tre måneder, påhviler ansvaret for behandlingen af asylansøgningen den medlemsstat, som ansøgningen er indgivet til.

2. Den anmodende medlemsstat kan anmode om et hurtigt svar i de tilfælde, hvor asylansøgningen er indgivet som følge af afslag på indrejse eller ophold, anholdelse for ulovligt ophold, forkyndelse eller gennemførelse af en udsendelsesforanstaltning, og/eller hvis asylansøgeren er frihedsberøvet.

Anmodningen skal indeholde grundene til, at et hurtigt svar er nødvendigt, samt den ønskede frist for besvarelse. Fristen skal være på mindst en uge.

3. I begge tilfælde skal anmodningen om en anden medlemsstats overtagelse ske ved hjælp af en standardformular, og der skal vedlægges de beviser eller indicier, der er beskrevet i de to lister, der er omtalt i artikel 18, stk. 3, og/eller andre relevante oplysninger fra asylansøgerens erklæring, sådan at myndighederne i den anmodede medlemsstat kan kontrollere, om den er ansvarlig efter kriterierne i denne forordning.

Reglerne for udarbejdelse af og procedurerne for fremsendelse af anmodningen vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 27, stk. 2.

Artikel 18

1. Den anmodede medlemsstat foretager den nødvendige kontrol og skal tage stilling til anmodningen om overtagelse af ansøgeren senest to måneder efter forelæggelsen.

2. Med henblik på proceduren i denne forordning til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, anvendes der beviselementer og indicier.

3. Efter proceduren i artikel 27, stk. 2, udarbejdes der to lister, som skal revideres med jævne mellemrum, med angivelse af, hvilke beviser og indicier der er tale om efter følgende kriterier:

a) Beviser

- i) Herved forstås formelle beviser, som fastslår ansvaret i henhold til denne forordning, så længe disse beviser ikke tilbagevises af beviser på det modsatte.
- ii) Medlemsstaterne skal forelægge eksempler på de forskellige typer administrative dokumenter i overensstemmelse med den typologi, der er fastlagt i listen over formelle beviser, for det i artikel 27 omhandlede udvalg.

b) Indicier

- i) Herved forstås sandsynliggørende oplysninger, der, selv om de kan anfægtes, i nogle tilfælde kan være tilstrækkelige afhængigt af den beviskraft, som tillægges dem.
- ii) Deres beviskraft med hensyn til, hvem der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen, vurderes i de enkelte sager.

4. Beviskravet bør ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for en korrekt anvendelse af denne forordning.

5. Hvis der ikke foreligger formelle beviser, accepterer den anmodede medlemsstat, at den er ansvarlig, såfremt indicierne er sammenhængende, kan efterprøves og er tilstrækkeligt detaljerede til at fastslå ansvaret.

6. Hvis den anmodende medlemsstat har anmodet om et hurtigt svar, jf. bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, gør den anmodede stat alt, hvad den kan, for at overholde tidsfristen. Hvis det undtagelsesvis kan påvises, at behandlingen af en anmodning om overtagelse af en ansøger er særlig kompliceret, kan den anmodede medlemsstat svare efter den ønskede frist, men under alle omstændigheder inden for en måned. I sådanne tilfælde skal den anmodede medlemsstat inden for den oprindeligt ønskede tidsfrist meddele den anmodende medlemsstat, at den udsætter sit svar.

7. Hvis der ikke er givet svar på anmodningen om overtagelse ved udløbet af den frist på to måneder, der er fastsat i stk. 1, og på én måned, der er fastsat i stk. 6, anses den for at være accepteret og medfører en pligt til at overtage den pågældende person, herunder til at træffe passende foranstaltninger med henblik på ankomsten.

Artikel 19

1. Når den anmodede medlemsstat accepterer overtagelsen af en ansøger, meddeler den medlemsstat, hvor asylansøgningen er indgivet, ansøgeren afgørelsen om, at den ikke skal behandle ansøgningen, og om forpligtelsen til at overføre ansøgeren til den ansvarlige medlemsstat.

2. Den i stk. 1 nævnte afgørelse skal begrundes. Den ledsages af oplysninger om fristerne for gennemførelsen af overførslen og omfatter om nødvendigt oplysninger om, hvor og hvornår ansøgeren skal møde op, hvis han selv tager til den ansvarlige medlemsstat. Denne afgørelse kan påklages eller indbringes for en domstol. Dette har dog ikke opsættende virkning for gennemførelsen af overførslen, medmindre domstolene

eller de kompetente myndigheder træffer beslutning herom i det konkrete tilfælde, såfremt den nationale lovgivning åbner mulighed herfor.

3. Overførslen af ansøgeren fra den medlemsstat, hvor asylansøgningen er indgivet, til den ansvarlige medlemsstat sker i overensstemmelse med medlemsstatens nationale ret efter samråd mellem de berørte medlemsstater, så snart det er fysisk muligt og senest seks måneder efter, at anmodningen om overtagelse er accepteret, eller efter at der er truffet afgørelse om klage eller indbringelse for en domstol, hvor dette har opsættende virkning.

Om nødvendigt udsteder den anmodende medlemsstat et laissez-passer til asylansøgeren, udfærdiget efter den model, der er vedtaget efter proceduren i artikel 27, stk. 2.

Den ansvarlige medlemsstat underretter den anmodende medlemsstat om, at asylansøgeren er vel ankommet, eller at han ikke har givet møde inden for den fastsatte frist, alt efter tilfældet.

4. Hvis overførslen ikke finder sted inden for fristen på seks måneder, påhviler ansvaret den medlemsstat, hvor asylansøgningen er indgivet. Denne tidsfrist kan forlænges til højst et år, hvis overførslen ikke kunne gennemføres på grund af fængsling af asylansøgeren, eller til højst 18 måneder, hvis asylansøgeren forsvinder.

5. Der kan vedtages yderligere regler om gennemførelsen af overførslerne efter proceduren i artikel 27, stk. 2.

Artikel 20

1. Tilbagetagelse af en asylansøger i henhold til artikel 4, stk. 5, og artikel 16, stk. 1, litra c), d) og e), foregår efter følgende regler:

a) anmodningen om tilbagetagelse skal omfatte tilstrækkelige oplysninger til, at den anmodede medlemsstat kan kontrollere, at den er ansvarlig

b) den medlemsstat, der anmodes om tilbagetagelse, foretager den nødvendige kontrol og giver svar på anmodningen så hurtigt som muligt og under ingen omstændigheder senere end en måned efter anmodningens fremsendelse. Når anmodningen bygger på oplysninger fra Eurodac-systemet, sættes tidsfristen til to uger

c) hvis den medlemsstat, der anmodes om tilbagetagelse, ikke meddeler sin afgørelse inden den frist på en måned eller to uger, der er fastsat i litra b), anses den for at have accepteret tilbagetagelsen af asylansøgeren

d) en medlemsstat, der accepterer at tilbagetage en asylansøger, har pligt til at lade asylansøgeren indrejse på sit område igen. Overførslen sker i overensstemmelse med den anmodende medlemsstats nationale ret efter samråd mellem de berørte medlemsstater, så snart det er fysisk muligt og senest seks måneder efter, at anmodningen om tilbagetagelse til en anden medlemsstat er accepteret eller efter, at der er truffet en afgørelse om klage eller indbringelse for en domstol, hvor dette har opsættende virkning

e) den anmodende medlemsstat meddeler asylansøgeren afgørelsen om, at han tilbagetages af den ansvarlige medlemsstat. Afgørelsen begrundes. Den ledsages af oplysninger om fristerne for gennemførelsen af overførslen og omfatter om nødvendigt oplysninger om, hvor og hvornår ansøgeren skal møde op, hvis han selv tager til den ansvarlige medlemsstat. Afgørelsen kan påklages eller indbringes for en domstol. Dette har dog ikke opsættende virkning for gennemførelsen af overførslen, undtagen når domstolene eller de kompetente myndigheder træffer beslutning herom i det konkrete tilfælde, såfremt den nationale lovgivning åbner mulighed herfor.

Om nødvendigt udsteder den anmodende medlemsstat et laissez-passer til asylansøgeren, udfærdiget efter den model, der er vedtaget efter proceduren i artikel 27, stk. 2.

Den ansvarlige medlemsstat underretter den anmodende medlemsstat om, at asylansøgeren er vel ankommet, eller at han ikke har givet møde inden for den fastsatte frist, alt efter tilfældet.

2. Hvis overførslen ikke finder sted inden for fristen på seks måneder, ligger ansvaret hos den medlemsstat, hvor asylansøgningen blev indgivet. Denne tidsfrist kan forlænges til højst et år, hvis overførslen eller behandlingen af ansøgningen ikke kunne gennemføres på grund af fængsling af asylansøgeren eller til højst 18 måneder, hvis asylansøgeren forsvinder.

3. Reglerne om beviselementer og indicier og fortolkningen heraf samt om udfærdigelse og fremsendelse af anmodninger vedtages efter proceduren i artikel 27, stk. 2.

4. Der kan vedtages yderligere regler om gennemførelsen af overførsler efter proceduren i artikel 27, stk. 2.

KAPITEL VI

ADMINISTRATIVT SAMARBEJDE

Artikel 21

1. Hver medlemsstat meddeler enhver anden medlemsstat, der anmoder herom, de personoplysninger om asylansøgeren, som er relevante og tilstrækkelige og ikke omfatter mere, end hvad der kræves for:

- at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen
- at behandle asylansøgningen
- at gennemføre enhver forpligtelse efter denne forordning.

2. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, må kun vedrøre:

- asylansøgerens og dennes eventuelle familiemedlemmers identitet (efternavn, fornavn, evt. tidligere navn, kaldenavn eller pseudonym, (nuværende og tidligere) nationalitet, fødselsdato og fødested)
- identitetspapirer og rejsedokumenter (referencenumre, gyldighedsperiode, udstedelsesdato, udstedende myndighed, udstedelsessted osv.)

c) øvrige oplysninger, der er nødvendige for at fastslå ansøgerens identitet, herunder fingeraftryk, der behandles efter bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2725/2000

d) opholdssteder og rejseruter

e) opholdstilladelser eller visa udstedt af en medlemsstat

f) stedet, hvor ansøgningen er indgivet

g) dato for en eventuel indgivelse af en tidligere asylansøgning, dato for indgivelse af den aktuelle ansøgning, status over sagsbehandlingen og eventuelt indholdet af den trufne afgørelse.

3. Den ansvarlige medlemsstat kan desuden, når det er nødvendigt for behandlingen af asylansøgningen, anmode en anden medlemsstat om at meddele de grunde, som asylansøgeren har fremført for sin ansøgning, og i givet fald grundene til medlemsstatens afgørelse i sagen. Den adspurgte medlemsstat kan nægte at efterkomme anmodningen, hvis fremsendelsen af disse oplysninger vil kunne skade medlemsstatens væsentlige interesser eller beskyttelsen af den pågældendes eller andres frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder. Under alle omstændigheder er asylansøgerens skriftlige samtykke en betingelse for udlevering af oplysningerne.

4. Enhver anmodning om oplysninger skal begrundes, og når den har til formål at kontrollere opfyldelsen af et kriterium, der kan medføre, at den adspurgte medlemsstat pålægges ansvaret, skal det oplyses, hvilket indicium, herunder relevante oplysninger fra pålidelige kilder om asylansøgeres metoder ved indrejse på medlemsstaternes område, eller hvilken detaljeret og verificerbar oplysning i ansøgerens erklæringer den er baseret på. Sådanne relevante oplysninger fra pålidelige kilder er i sig selv ikke tilstrækkelige til at fastlægge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig og kompetent i henhold til denne forordning, men de kan bidrage til vurderingen af andre indicier vedrørende den enkelte asylansøger.

5. Den adspurgte medlemsstat skal svare inden for en frist på seks uger.

6. Udvekslingen af oplysninger sker på foranledning af en medlemsstat og kan kun finde sted mellem myndigheder, som hver medlemsstat har udpeget og meddelt Kommissionen, der informerer de andre medlemsstater herom.

7. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er nævnt i stk. 1. De må alt efter deres art og den modtagende myndigheds kompetence kun meddeles de myndigheder og retsinstanter i hver medlemsstat, der har til opgave:

- at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen
- at behandle asylansøgningen
- at gennemføre enhver forpligtelse efter denne forordning.

8. Den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, påser, at de er korrekte og ajourførte. Viser det sig, at den pågældende medlemsstat har meddelt urigtige oplysninger eller oplysninger, som ikke burde have været meddelt, underrettes modtagermedlemsstaterne straks herom. De skal berigtige eller slette disse oplysninger.

9. Asylansøgeren har ret til efter anmodning at blive gjort bekendt med de behandlede oplysninger om ham.

Hvis asylansøgeren finder, at bestemmelserne i denne forordning eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾ er blevet overtrådt under behandlingen af disse oplysninger, navnlig hvis de er ufuldstændige eller urigtige, har han ret til at kræve, at de berigtiges, slettes eller blokeres.

Den myndighed, der berigtiger, sletter eller blokerer oplysningerne, underretter alt efter omstændighederne den stat, der har fremsendt oplysningerne, eller den medlemsstat, der har modtaget dem.

10. De berørte medlemsstater registrerer i den pågældendes individuelle sagsakter og/eller i et register fremsendelsen og modtagelsen af de udvekslede oplysninger.

11. De udvekslede oplysninger opbevares ikke længere, end det er nødvendigt af hensyn til formålet med deres udveksling.

12. Hvis oplysningerne hverken behandles ved hjælp af edb eller er eller vil blive indført i et register, skal hver medlemsstat træffe passende foranstaltninger til at sikre overholdelsen af denne artikel og sørge for effektiv kontrol.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen, hvilke myndigheder der har ansvaret for gennemførelsen af de forpligtelser, der følger af denne forordning, og skal sørge for, at disse myndigheder har tilstrækkelige ressourcer til at opfylde deres opgaver, herunder besvarelsen af anmodninger om oplysninger, overtagelse og tilbagetagelse af asylansøgere inden for de fastsatte frister.

2. Der skal efter proceduren i artikel 27, stk. 2, fastsættes regler vedrørende indførelsen af sikre elektroniske transmissionskanaler mellem de i stk. 1 nævnte myndigheder til fremsendelse af anmodninger og til at sikre, at afsenderne automatisk modtager et elektronisk bevis for modtagelsen.

Artikel 23

1. Medlemsstaterne kan indbyrdes indgå bilaterale administrative aftaler om de nærmere regler for gennemførelsen af denne forordning for at lette dens gennemførelse og gøre den mere effektiv. Disse aftaler kan vedrøre:

a) udveksling af forbindelsesofficerer

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

b) forenkling af procedurerne og nedbringelse af fristerne for fremsendelse og behandling af anmodninger om overtagelse og tilbagetagelse af asylansøgere.

2. Kommissionen underrettes om de aftaler, der er nævnt i stk. 1. Den kontrollerer, at de aftaler, der er nævnt i stk. 1, litra b), ikke strider mod denne forordning.

KAPITEL VII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24

1. Denne forordning træder i stedet for konventionen om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater, underskrevet i Dublin den 15. juni 1990 (Dublin-konventionen).

2. For at sikre kontinuiteten i bestemmelserne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, når asylansøgningen er indgivet efter den dato, der er nævnt i artikel 29, stk. 2, tages der dog hensyn til de forhold, der kan medføre, at en medlemsstat er ansvarlig i medfør af bestemmelserne i denne forordning, selv om de ligger forud for denne dato, bortset fra de forhold, der er nævnt i artikel 10, stk. 2.

3. Når der i forordning (EF) nr. 2725/2000 henvises til Dublin-konventionen, forstås denne henvisning som en henvisning til nærværende forordning.

Artikel 25

1. De frister, som er fastsat i denne forordning, beregnes på følgende måde:

a) såfremt en frist, der er udtrykt i dage, uger, måneder eller år, skal regnes fra det tidspunkt, hvor en begivenhed indtræffer, eller en handling foretages, medregnes den dag, hvor begivenheden indtræffer, eller handlingen foretages, ikke ved beregningen af fristen

b) en frist, der er udtrykt i uger, måneder eller år, udløber ved udgangen af den dag, der i fristens sidste uge, måned eller år er samme ugedag eller dag i måneden som den dag, hvor den begivenhed er indtruffet, eller den handling er foretaget, fra hvilken fristen regnes. Såfremt den dag, på hvilken en tidsfrist, der er udtrykt i måneder eller år, ville udløbe, ikke forekommer i fristens sidste måned, udløber fristen med udgangen af månedens sidste dag

c) ved beregningen af fristerne medregnes lovbestemte fri- og helligdage, lørdage og søndage.

2. Anmodninger og svar skal sendes ved hjælp af metoder, som giver bevis for modtagelsen.

Artikel 26

For så vidt angår Den Franske Republik finder bestemmelserne i denne forordning kun anvendelse på Den Franske Republiks europæiske område.

Artikel 27

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 28

Senest tre år efter den dato, der er anført i artikel 29, stk. 1, aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning og foreslår i givet

fald de nødvendige ændringer. Medlemsstaterne sender senest seks måneder inden denne dato Kommissionen alle oplysninger, der er relevante for udarbejdelsen af denne rapport.

Efter at have fremlagt denne rapport aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning, samtidig med at den fremlægger de rapporter om anvendelsen af Eurodac, der er nævnt i artikel 24, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2725/2000.

Artikel 29

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse på asylansøgninger, der indgives fra og med den første dag i den sjette måned efter forordningens ikrafttræden, og fra den dato finder den anvendelse på alle anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse af asylansøgere, uanset hvornår ansøgningen er indgivet. Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet inden denne dato, sker efter kriterierne i Dublin-konventionen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2003.

På Rådets vegne
N. CHRISTODOULAKIS
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 344/2003**af 24. februar 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 25. februar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 24. februar 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	74,5
	204	51,7
	212	129,8
	999	85,3
0707 00 05	052	144,2
	204	49,4
	220	221,4
	999	138,3
0709 10 00	220	87,3
	999	87,3
0709 90 70	052	139,9
	204	237,3
	999	188,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	52,3
	204	43,7
	212	53,4
	220	43,8
	624	68,6
	999	52,4
0805 20 10	204	98,8
	999	98,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	59,5
	204	107,3
	220	41,9
	464	129,2
	600	85,2
	624	82,9
	999	84,3
0805 50 10	052	50,3
	600	71,9
	999	61,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	115,6
	388	126,2
	400	89,3
	404	96,8
	512	89,0
	528	103,8
	720	98,0
	728	121,0
	999	105,0
	0808 20 50	388
400		110,1
512		71,5
528		72,9
720		56,7
999		78,1

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).
Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 345/2003

af 24. februar 2003

om åbning af et præferencetoldkontingent for import af rårørsukker med oprindelse i AVS-landene til forsyning af raffinaderierne i perioden 1. marts til 30. juni 2003

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾, ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 23, stk. 2, og artikel 39, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det fastsættes i artikel 39 i forordning (EF) nr. 1260/2001, at der i produktionsårene 2001/02 til 2005/06 og med henblik på hensigtsmæssig forsyning af EF-raffinaderierne opkræves en nedsat særavgift ved import af rårørsukker med oprindelse i stater, med hvilke Fællesskabet har indgået leveringsaftaler på præferencebetingelser. Der er i øjeblikket indgået sådanne aftaler med de lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-lande), der er parter i protokol 3 om AVS-sukker i bilag V til partnerskabsaftalen AVS/EF, og med Republikken Indien, jf. Rådets afgørelse 2001/870/EF ⁽³⁾.

(2) De mængder særligt præferencesukker, der skal importeres, fastsættes i henhold til nævnte artikel 39 på grundlag af en årlig EF-forsyningsprognose. Ifølge prognosen skal der indføres råsukker og på dette tidspunkt i produktionsåret 2002/03 åbnes toldkontingenter til nedsat særavgift, således som fastsat i ovennævnte aftaler, med henblik på at dække EF-raffinaderiernes behov i en del af produktionsåret. Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1096/2002 ⁽⁴⁾ blev der åbnet kontingenter for perioden 1. juli 2002 til 28. februar 2003. Da prognoserne for produktionen af rårørsukker for produktionsåret 2002/03 nu foreligger, bør der åbnes et kontingent for anden del af produktionsåret. På grundlag af raffinaderiernes forventede maksimale forsyningsbehov, som fastsættes af medlemsstaterne, og de mængder, der mangler ifølge forsyningsprognosen, bør de medlemsstater, der har raffinaderier, udstede importlicenser for perioden 1. marts til 30. juni 2003.

(3) Ifølge de ved afgørelse 2001/870/EF indgåede aftaler skal de pågældende raffinaderier betale en minimumsopkøbspris svarende til den garanterede mindstepris for råsukker, nedsat med den tilpasningsstøtte, der er fastsat

for det pågældende produktionsår. Minimumsopkøbsprisen bør derfor fastsættes under hensyn til de forhold, der gør sig gældende for produktionsåret 2002/03.

(4) Det bør præciseres, at Kommissionens forordning (EF) nr. 2513/2001 af 20. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser for indførsel under et toldkontingent i forbindelse med præferenceaftaler om råt rørsukker til raffinering ⁽⁵⁾ gælder for det nye kontingent.

(5) For at undgå en afbrydelse af forsyningerne bør det fastsættes, at medlemsstaterne for de mængder, der skal importeres i henhold til forordning (EF) nr. 1096/2002, og som der ikke var ansøgt om pr. 1. marts 2003, kan udstede de pågældende licenser efter nævnte dato, men inden udgangen af produktionsåret 2002/03.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelsen fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For perioden 1. marts til 30. juni 2003 åbnes der, jf. afgørelse 2001/870/EF, med henblik på import af rårørsukker til raffinering henhørende under KN-kode 1701 11 10, et toldkontingent på 33 798 tons udtrykt i hvidt sukker med oprindelse i AVS-landene.

Kontingentet har løbenummer 09.4097.

Artikel 2

1. Den særlige nedsatte afgift pr. 100 kg råsukker af standardkvalitet ved import af de i artikel 1 omhandlede mængder fastsættes til 0 EUR.

2. Den minimumsopkøbspris, som EF-raffinaderierne skal betale, fastsættes for den i artikel 1 omhandlede periode til 49,68 EUR pr. 100 kg råsukker af standardkvalitet.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 325 af 8.12.2001, s. 21.

⁽⁴⁾ EFT L 166 af 25.6.2002, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT L 339 af 21.12.2001, s. 19.

Artikel 3

Medlemsstaterne bemyndiges til i forbindelse med det i artikel 1 fastsatte kontingent og på de i artikel 2 omhandlede betingelser at udstede importlicenser for følgende mængder udtrykt i hvidt sukker:

- a) 10 713 tons for så vidt angår Finland
- b) 5 126 tons for så vidt angår det franske hovedland
- c) 13 082 tons for så vidt angår det kontinentale Portugal
- d) 4 876 tons for så vidt angår Det Forenede Kongerige.

Artikel 4

Forordning (EF) nr. 2513/2001 gælder for det toldkontingent, der åbnes ved nærværende forordning.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2003.

Artikel 5

De i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1096/2002 nævnte medlemsstater kan for de i samme artikel nævnte mængder, for hvilke der ikke indgives ansøgninger om importlicenser inden den 1. marts 2003, udstede sådanne licenser med henblik på import og raffinering af mængderne indtil den 30. juni 2003.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

På Kommissionens vegne
Frederik BOLKESTEIN
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 346/2003

af 24. februar 2003

om åbning af en løbende licitation med henblik på at sælge ris, som det franske interventionsorgan ligger inde med, på EF's indre marked til anvendelse i foder

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 8, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 75/91 af 11. januar 1991 om procedurer og betingelser for salg af uafskallet ris fra interventionsorganerne er det bl.a. fastsat, at salg af ris, som interventionsorganerne ligger inde med ⁽³⁾, skal foregå ved licitation og på prisbetingelser, som gør det muligt at undgå markedsforstyrrelser.
- (2) Frankrig råder over interventionslagre af uafskallet ris, der er høstet før 1999, og der er risiko for, at risens kvalitet forringes, hvis den oplagres længere.
- (3) Hvis denne ris skal afsættes på de traditionelle markeder i EF, vil det i den aktuelle produktionssituation og med de indrømmelser, der er givet i henhold til internationale aftaler for import af ris, uundgåeligt føre til, at der må opkøbes en tilsvarende mængde ved intervention, hvilket bør undgås.
- (4) Det er på visse betingelser muligt at afsætte risen til fodersektoren.
- (5) For at sikre, at en sådan anvendelse overholdes, bør der fastsættes en særlig kontrol og kræves, at tilslagsmodtageren stiller en sikkerhed, for hvis frigivelse der må fastsættes nogle betingelser.
- (6) De forpligtelser, som de bydende påtager sig, skal betragtes som primære krav som omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1932/1999 ⁽⁵⁾.

(7) I Kommissionens forordning (EØF) nr. 3002/92 ⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 770/96 ⁽⁷⁾, er der fastsat fælles gennemførelsesbestemmelser for kontrol med anvendelse af produkter fra intervention. Der bør endvidere fastsættes procedurer til sporing af produkterne til foderbrug.

(8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det franske interventionsorgan afholder løbende licitation med henblik på salg på EF's indre marked af en rismængde, som det ligger inde med, og som er fastsat i bilag I, fra høsten i 1998 til anvendelse i tilberedninger af den art, der anvendes i foder (KN-kode 2309).

Artikel 2

1. Det i artikel 1 nævnte salg foregår på betingelserne i forordning (EØF) nr. 75/91.

Uanset artikel 5 i nævnte forordning:

- a) udarbejdes buddene med henvisning til den faktiske kvalitet af det parti, budet vedrører
- b) fastsættes minimumssalgsprisen til en sådan størrelse, at den ikke forstyrrer EF's indre marked for korn.

2. De bydende forpligter sig:

- a) hvis den bydende er en foderstoffabrikant:
 - til senest tre måneder efter tilslagsdatoen at anvende den ris, som han har fået tilslag for, i foderet bortset fra tilfælde af force majeure
 - til omgående og under myndighedernes kontrol at foretage de behandlinger, der er fastsat i bilag II eller i bilag III, på et sted aftalt med samme myndigheder for at sikre kontrollen med risens anvendelse og produkternes sporbarhed

⁽¹⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EFT L 9 af 12.1.1991, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.

⁽⁵⁾ EFT L 240 af 10.9.1999, s. 11.

⁽⁶⁾ EFT L 301 af 17.10.1992, s. 17.

⁽⁷⁾ EFT L 104 af 27.4.1996, s. 13.

- b) hvis den bydende er en rismølle:
- til at foretage de i bilag III fastsatte behandlinger af den ris, som den har fået tilslag for, senest to måneder efter tilslagsdatoen
 - til at blande dette produkt i foderet senest fire måneder fra tilslagsdatoen bortset fra tilfælde af force majeure
- c) til at afholde omkostningerne ved forarbejdningen af produkterne og deres behandlinger
- d) til at føre et lagerregnskab, der gør det muligt at kontrollere, om forpligtelserne er opfyldt.

Artikel 3

1. Det franske interventionsorgan offentliggør en licitationsbekendtgørelse mindst otte dage inden den dato, hvor den første frist for indgivelse af bud udløber. Bekendtgørelsen og alle ændringer heraf sendes til Kommissionen inden offentliggørelsen.
2. Licitationsbekendtgørelsen indeholder:
 - a) supplerende salgsklausuler og -betingelser, der skal være forenelige med nærværende forordning
 - b) oplysninger om oplagringsstederne samt lagerholderens navn og adresse
 - c) oplysninger om, hvilke myndigheder der er ansvarlige for kontrollen af transaktionen
 - d) de vigtigste fysiske og teknologiske kendetegn for de forskellige partier ved interventionsorganets opkøb eller ved senere kontrol.
3. Det franske interventionsorgan træffer alle forholdsregler for at sikre, at de interesserede inden afgivelse af bud kan vurdere kvaliteten af den ris, der udbydes til salg.

Artikel 4

1. Buddene er kun gyldige, hvis de ledsages af:
 - a) bevis for, at den bydende har stillet en sikkerhed på 15 EUR pr. t
 - b) bevis for, at den bydende er en foderstoffabrikant eller en rismølle
 - c) et skriftligt tilsagn fra den bydende om at stille en sikkerhed på et beløb svarende til forskellen mellem den interventionspris for uafskallet ris, der var gældende den dag, budet blev afgivet, forhøjet med 15 EUR, og den tilbudte pris pr. t ris, senest to arbejdsdage efter datoen for modtagelsen af tilslaget.
2. Indgivne bud kan hverken ændres eller tilbagekaldes.

Artikel 5

1. Fristen for indgivelse af bud til den første dellicitation fastsættes til den 5. marts 2003 kl. 12 (Bruxelles-tid).

2. Fristen for indgivelse af bud til de efterfølgende dellicitationer udløber hver onsdag kl. 12 (Bruxelles-tid) bortset fra onsdagene den 16. april og 30. april 2003.

3. Fristen for indgivelse af bud til den sidste dellicitation udløber den 21. maj 2003 kl. 12 (Bruxelles-tid).

Buddene skal indgives til det franske interventionsorgan.

Office national interprofessionnel des céréales (ONIC)
Service »Intervention«
21, av. Bosquet
F-75341 Paris Cedex 07
Tlf. (33) 144 18 21 87
Fax (33) 144 18 20 80.

Artikel 6

Det franske interventionsorgan underretter senest før klokken 10 (Bruxelles-tid) torsdagen efter, at fristen for indgivelse af bud er udløbet, Kommissionen om, hvilke bud der er modtaget. Oplysningerne fremsendes ved anvendelse af formularen i bilag IV efter fremgangsmåden i bilag V. Oplysninger om bud, som ikke er blevet antaget, skal meddeles separat. Afvisningens årsager skal være anført heri.

Artikel 7

Kommissionen fastsætter minimumssalgsprisen eller beslutter, at licitationen skal være uden virkning. Den træffer beslutning efter proceduren i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95.

Artikel 8

Interventionsorganet underretter straks alle de bydende om resultatet af deres deltagelse i licitationen.

Det giver senest tre arbejdsdage efter den i stk. 1 nævnte underretning tilslagsmodtagerne meddelelse om tilslag ved anbefalet brev eller ved skriftlig telekommunikation.

Artikel 9

Tilslagsmodtageren foretager betalingen inden afhentningen af risen, dog senest en måned efter afsendelsesdatoen for den i artikel 8, stk. 2, omhandlede meddelelse. For ris, der ikke er afhentet inden udløbet af betalingsfristen, bærer tilslagsmodtageren enhver risiko samt lageromkostningerne.

Efter betalingsfristens udløb betragtes ris, som der er givet tilslag for, men som ikke er afhentet, som udlagret i enhver henseende.

Foretager tilslagsmodtageren ikke betalingen inden udløbet af den i stk. 1 fastsatte frist, opsiges aftalen i givet fald af interventionsorganet for de ikke betalte mængder.

Artikel 10

1. Den sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), frigives for de mængder, for hvilke:

- a) budet ikke er blevet antaget
- b) salgsprisen er blevet betalt inden udløbet af den fastsatte frist, og der er stillet en sikkerhed som fastsat i artikel 4, stk. 1, litra c),
- c) sikkerheden frigives dog helt:
 - hvis der fremlægges bevis for, at risen er blevet behandlet som fastsat i bilag II, og at mindst 95 % af de fremkomne fine brudris og/eller knuste korn er blandet i
 - hvis der fremlægges bevis for, at risen er blevet behandlet som fastsat i bilag III, og at mindst 95 % af den fremkomne slebne ris er blandet i foderblandinger.

2. Den sikkerhedsstillelse, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, litra c), frigives i forhold til de anvendte mængder, men kun hvis interventionsorganet har foretaget al nødvendig kontrol for at sikre, at produktet anvendes efter bestemmelserne i nærværende forordning.

3. Der fremlægges bevis for, at risen er blandet i foderet som fastsat i nærværende forordning, efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3002/92.

Artikel 11

Den i artikel 2, stk. 2, omhandlede forpligtelse betragtes som et primært krav som omhandlet i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2220/85.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2003.

Artikel 12

Ud over de angivelser, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 3002/92, skal rubrik 104 i kontrolseksemplar T5 indeholde en eller flere af følgende angivelser:

- Destinos a la transformación [Reglamento (CE) nº 346/2003]
- Til forarbejdning (forordning (EF) nr. 346/2003)
- Zur Verarbeitung bestimmt (Verordnung (EG) Nr. 346/2003)
- Προορίζονται για μεταποίηση [Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 346/2003]
- For processing (Regulation (EC) No 346/2003)
- Destinées à la transformation [règlement (CE) nº 346/2003]
- Destinate alla trasformazione [regolamento (CE) n. 346/2003]
- Bestemd om te worden verwerkt (Verordening (EG) nr. 346/2003)
- Para transformação [Regulamento (CE) n.º 346/2003]
- Tarkoitettu jalostukseen (Asetus (EY) N:o 346/2003)
- För bearbetning (förordning (EG) nr 346/2003)

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG I

(tons)	
Oplagringssted	Mængde
Marseille-området: Arles	740 1 542,040
Lyon-området: Salaise/Sanne	3 843,660
Montpellier-området: Saint Gilles	520
I alt	6 645,700

BILAG II

Behandlinger som fastsat i artikel 2, stk. 2, litra a), andet led

Ved overtagelsen skal risen underkastes følgende behandlinger:

1. Uafskallet ris skal afskalles og knuses for at opnå mindst 77 % fin brudris og/eller knuste korn af afskallet ris, udtrykt i uafskallet ris, som defineret i bilaget til forordning (EF) nr. 3073/95.
2. Det produkt, der fremkommer efter forarbejdning (bortset fra avner), skal tilsættes farvestoffet »Patent Blue V E131« eller »Green S (lissamingrøn) E 142« som røbestof for, at det kan identificeres.

BILAG III

Behandlinger som fastsat i artikel 2, stk. 2, litra a), andet led, og litra b), første led

1. Uafskallet ris skal forarbejdes for at opnå mindst 70 % sleben ris, udtrykt i uafskallet ris.

Den fremkomne slebne ris:

- indeholder en procentdel hele korn lig med den procentdel, der blev konstateret i den repræsentative prøve, der blev udtaget ved overtagelsen af den ris, der blev givet tilslag for
 - har de samme kendetegn og er af samme sort som den ris, der blev givet tilslag for.
2. Det produkt, der fremkommer efter forarbejdning, skal tilsættes farvestoffet »Patent Blue V E131« eller »Green S (lissamingrøn) E 142« som røbestof, for at det kan identificeres.

BILAG IV

Løbende licitation med henblik på at sælge ca. 6 646 t ris, som det franske interventionsorgan ligger inde med, til anvendelse i foder

(Forordning (EF) nr 346/2003)

1	2	3	4
Nummerering af de bydende	Partiets nummer	Mængde	Tilbudt pris (EUR/t)
1			
2			
3			
osv.			

BILAG V

Formularen i bilag IV sendes til GD AGRI i Bruxelles:

pr. fax (32-2) 296 60 21
(32-2) 295 25 15

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. februar 2003

om EF-tilskud i 2003 til visse EF-referencelaboratoriers arbejde inden for veterinærmedicin og folkesundhed (restkoncentrationer)

(meddelt under nummer K(2003) 556)

(Kun de tyske, franske, italienske og nederlandske udgaver er autentiske)

(2003/124/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 2001/572/EF⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør ydes EF-tilskud til de EF-referencelaboratorier, som EF har udpeget til at bistå med udførelsen af de funktioner og opgaver, der er fastlagt i Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf⁽³⁾.
- (2) EF-tilskuddet ydes kun, hvis de planlagte foranstaltninger gennemføres effektivt og myndighederne indsender alle nødvendige oplysninger inden for de fastsatte tidsfrister.
- (3) Af budgetmæssige grunde bør EF-tilskuddet ydes for et år ad gangen.
- (4) Der kan i samme periode ydes supplerende tilskud til afholdelse af årlige workshopper inden for EF-referencelaboratoriernes ansvarsområde.
- (5) Veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger, som gennemføres efter Fællesskabets regler, finansieres af Garantisektionen under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, jf. artikel 3, stk. 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om

finansiering af den fælles landbrugspolitik⁽⁴⁾. Med henblik på finanskontrollen anvendes artikel 8 og 9 i forordning (EF) nr. 1258/1999.

- (6) I Kommissionens forordning (EF) nr. 324/2003⁽⁵⁾ fastsættes, til hvilke udgifter, der afholdes af de EF-referencelaboratorier, som modtager tilskud i henhold til artikel 28 i beslutning 90/424/EØF, der kan ydes støtte, og hvilke procedurer, der gælder for indberetning af udgifter og revision.
- (7) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. EF yder Nederlandene finansiel støtte til de funktioner og opgaver, der henvises til i bilag V, kapitel 2, til direktiv 96/23/EF, og som skal varetages af Rijksinstituut voor de Volksgezondheid en Milieuhygiëne, Bilthoven, Nederlandene, med henblik på påvisning af restkoncentrationer af visse stoffer.
2. EF-støtten er på maksimalt 410 000 EUR i perioden fra 1. januar 2003 til 31. december 2003.
3. EF-støtten til afholdelse af en teknisk workshop udgør højst 20 000 EUR.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 203 af 28.7.2001, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.

⁽⁴⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

⁽⁵⁾ EUT L 47 af 21.2.2003, s. 14.

Artikel 2

1. EF yder Frankrig finansiel støtte til de funktioner og opgaver, der henvises til i bilag V, kapitel 2, til direktiv 96/23/EF, og som skal varetages af Laboratoire d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants de L'Agence française de sécurité sanitaire des aliments (tidligere Laboratoire des médicaments vétérinaires), Fougères, Frankrig, med henblik på påvisning af restkoncentrationer af visse stoffer.
2. EF-støtten er på maksimalt 410 000 EUR i perioden fra 1. januar 2003 til 31. december 2003.
3. EF-støtten til afholdelse af en teknisk workshop udgør højst 28 000 EUR.

Artikel 3

1. EF yder Tyskland finansiel støtte til de funktioner og opgaver, der henvises til i bilag V, kapitel 2, til direktiv 96/23/EF, og som skal varetages af Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (tidligere Bundesinstitut für Gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin), Berlin, Tyskland, med henblik på påvisning af restkoncentrationer af visse stoffer.
2. EF-støtten er på maksimalt 410 000 EUR i perioden fra 1. januar 2003 til 31. december 2003.
3. EF-støtten til afholdelse af en teknisk workshop udgør højst 22 000 EUR.

Artikel 4

1. EF yder Italien finansiel støtte til de funktioner og opgaver, der henvises til i bilag V, kapitel 2, til direktiv 96/23/EF, og som skal varetages af Istituto Superiore di Sanità, Rom, Italien, med henblik på påvisning af restkoncentrationer af visse stoffer.
2. EF-støtten er på maksimalt 410 000 EUR i perioden fra 1. januar 2003 til 31. december 2003.
3. EF-støtten til afholdelse af to tekniske workshops udgør højst 32 000 EUR.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik, Den Italienske Republik og Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2003.

På Kommissionens vegne
David BYRNE
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. februar 2003

om finansiel støtte fra EF for 2003 til driften af EF-referencelaboratorier, som beskæftiger sig med dyresundhed og levende dyr

(meddelt under nummer K(2003) 562)

(Kun de spanske, danske, tyske, engelske, franske og svenske udgaver er autentiske)

(2003/125/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

af visse fiskesygdomme⁽⁸⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 2001/288/EF⁽⁹⁾

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

— Rådets direktiv 95/70/EF af 22. december 1995 om minimumsfællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse sygdomme hos toskallede bløddyr⁽¹⁰⁾, senest ændret ved Kommissionens beslutning 2001/293/EF⁽¹¹⁾under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 2001/572/EF⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 2, og— Rådets direktiv 92/35/EØF af 29. april 1992 om fastsættelse af regler for kontrol med og foranstaltninger til bekæmpelse af hestepest⁽¹²⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Sveriges og Finlands tiltrædelse

ud fra følgende betragtninger:

(1) EF bør yde finansiel støtte til driften af de EF-referencelaboratorier, der er udpeget til at bistå med varetagelsen af de funktioner og opgaver, som er fastlagt i følgende direktiver og beslutninger:

— Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue hos får⁽¹³⁾— Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest⁽³⁾— Rådets beslutning 2000/258/EF af 20. marts 2000 om udpegning af et institut, der skal opstille de nødvendige kriterier for standardisering af serologiske test til kontrol af rabiesvacciners virkning⁽¹⁴⁾— Rådets direktiv 92/66/EØF af 14. juli 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af Newcastle disease⁽⁴⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse— Rådets direktiv 2002/60/EF af 27. juni 2002 om specifikke bestemmelser for bekæmpelse af afrikansk svinepest og om ændring af direktiv 92/119/EØF for så vidt angår Teschener syge og afrikansk svinepest⁽¹⁵⁾— Rådets direktiv 92/40/EØF af 19. maj 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza⁽⁵⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Sveriges og Finlands tiltrædelse— Rådets beslutning 96/463/EF af 23. juli 1996 om udpegelse af det referenceorgan, som skal deltage i arbejdet med at gøre prøvemethoderne og vurderingen af prøveresultaterne ensartede for racerent avlsvægs vedkommende⁽¹⁶⁾.— Rådets direktiv 92/119/EØF af 17. december 1992 om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslæt hos svin⁽⁶⁾, senest ændret ved direktiv 2002/60/EF⁽⁷⁾

(2) Der ydes kun EF-tilskud, hvis de planlagte foranstaltninger gennemføres effektivt og myndighederne sender alle nødvendige oplysninger inden for de fastsatte tidsfrister.

— Rådets direktiv 93/53/EØF af 24. juni 1993 om minimumsfællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19.⁽²⁾ EFT L 203 af 28.7.2001, s. 16.⁽³⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.⁽⁴⁾ EFT L 260 af 5.9.1992, s. 1.⁽⁵⁾ EFT L 167 af 22.6.1992, s. 1.⁽⁶⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 69.⁽⁷⁾ EFT L 192 af 20.7.2002, s. 27.⁽⁸⁾ EFT L 175 af 19.7.1993, s. 23.⁽⁹⁾ EFT L 99 af 10.4.2001, s. 11.⁽¹⁰⁾ EFT L 332 af 30.12.1995, s. 33.⁽¹¹⁾ EFT L 100 af 11.4.2001, s. 30.⁽¹²⁾ EFT L 157 af 10.6.1992, s. 19.⁽¹³⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 74.⁽¹⁴⁾ EFT L 79 af 30.3.2000, s. 40.⁽¹⁵⁾ EFT L 192 af 20.7.2002, s. 27.⁽¹⁶⁾ EFT L 192 af 2.8.1996, s. 19.

- (3) Af budgetmæssige grunde bør EF-støtten ydes for en periode på et år.
- (4) Der bør ydes yderligere EF-støtte til tilrettelæggelse af en årlig workshop vedrørende EF-referencelaboratoriernes ansvar i samme periode i ét tilfælde.
- (5) Ifølge artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999⁽¹⁾ skal veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger, som foretages i henhold til EF-reglerne, finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen. Artikel 8 og 9 i forordning (EF) nr. 1258/1999 gælder for finanskontrol.
- (6) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 324/2003⁽²⁾ fastsættes, til hvilke udgifter, der afholdes af de EF-referencelaboratorier, som modtager tilskud i henhold til artikel 28 i beslutning 90/424/EØF, der kan ydes støtte, og hvilke procedurer der gælder for indberetning af udgifter og revision.
- (7) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I forbindelse med klassisk svinepest ydes der EF-støtte til Tyskland, for at Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule, Hannover, Tyskland, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag IV til direktiv 2001/89/EF.

EF-støtten fastsættes til højst 190 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2003. EF-støtten til tilrettelæggelse af en workshop om metoder til diagnosticering af klassisk svinepest fastsættes til højst 20 000 EUR.

Artikel 2

I forbindelse med Newcastle disease ydes der EF-støtte til Det Forenede Kongerige, for at Central Veterinary Laboratory, Addlestone, Det Forenede Kongerige, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag V til direktiv 92/66/EØF.

EF-støtten fastsættes til højst 60 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2003.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.
⁽²⁾ EUT L 47 af 21.2.2003, s. 14.

Artikel 3

I forbindelse med aviær influenza ydes der EF-støtte til Det Forenede Kongerige, for at Central Veterinary Laboratory, Addlestone, Det Forenede Kongerige, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag V til direktiv 92/40/EØF.

EF-støtten fastsættes til højst 120 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2003.

Artikel 4

I forbindelse med smitsom blæreudslæt hos svin ydes der EF-støtte til Det Forenede Kongerige, for at Pirbright Laboratory, Det Forenede Kongerige, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag III til direktiv 92/119/EØF.

EF-støtten fastsættes til højst 95 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2003.

Artikel 5

I forbindelse med fiskesygdomme ydes der EF-støtte til Danmark, for at Danmarks Veterinærinstitut, Århus, Danmark, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag C til direktiv 93/53/EØF.

EF-støtten fastsættes til højst 135 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2003.

Artikel 6

I forbindelse med sygdomme hos toskallede bløddyr ydes der EF-støtte til Frankrig, for at IFREMER, La Tremblade, Frankrig, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag B til direktiv 95/70/EF.

EF-støtten fastsættes til højst 85 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2003.

Artikel 7

I forbindelse med afrikansk hestepest ydes der EF-støtte til Spanien, for at Laboratorio de sanidad y producción animal, Algete, Spanien, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag I til direktiv 92/35/EØF.

EF-støtten fastsættes til højst 45 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2003.

Artikel 8

I forbindelse med bluetongue ydes der EF-støtte til Det Forenede Kongerige, for at Pirbright Laboratory, Det Forenede Kongerige, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag II til direktiv 2000/75/EF.

EF-støtten fastsættes til højst 120 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2003.

Artikel 9

I forbindelse med rabiesserologi ydes der EF-støtte til Frankrig, for at AFSSA, Nancy, Frankrig, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag II til beslutning 2000/258/EF.

EF-støtten fastsættes til højst 130 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2003.

Artikel 10

I forbindelse med afrikansk svinepest ydes der EF-støtte til Spanien, for at Centro de Investigación en Sanidad Animal, Valdeolmos, Madrid, Spanien, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag V til direktiv 2002/60/EF.

EF-støtten fastsættes til højst 100 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2003.

Artikel 11

I forbindelse med vurderingen af prøveresultaterne for racerent avlsvægs vedkommende og harmoniseringen af prøvemethoderne ydes der EF-støtte til Sverige, for at Interbull Centre, Uppsala, Sverige, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag II til beslutning 96/463/EF.

EF-støtten fastsættes til højst 60 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2003.

Artikel 12

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. februar 2003

om finansiel støtte fra Fællesskabet til driften af visse EF-referencelaboratorier på veterinær- og sundhedsområdet (biologiske risici) i året 2003

(meddelt under nummer K(2003) 565)

(Kun de spanske, tyske, engelske, franske og nederlandske udgaver er autentiske)

(2003/126/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 2001/572/EF ⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør fastsættes et finansielt bidrag fra Fællesskabet til de EF-referencelaboratorier, som er blevet udpeget til at udføre de funktioner og opgaver, der er defineret i følgende direktiver, beslutninger og forordning:

— Rådets direktiv 92/46/EØF af 16. juni 1992 om sundhedsbestemmelser for produktion og afsætning af rå mælk, varmebehandlet mælk og mælkebaserede produkter ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 96/23/EF ⁽⁴⁾— Rådets direktiv 92/117/EØF af 17. december 1992 om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser og specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger ⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 1999/72/EF ⁽⁶⁾— Rådets beslutning 93/383/EØF af 14. juni 1993 om referencelaboratorier til kontrol med marine biotoksiner ⁽⁷⁾, senest ændret ved beslutning 1999/312/EF ⁽⁸⁾— Rådets beslutning 1999/313/EF af 29. april 1999 om referencelaboratorier til kontrol af bakteriologisk og viral kontaminering af toskallede bløddyr ⁽⁹⁾— Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatii ⁽¹⁰⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1494/2002 ⁽¹¹⁾.

(2) Fællesskabstilskuddet ydes på betingelse af, at de planlagte foranstaltninger gennemføres på en effektiv måde, og at de berørte myndigheder giver alle nødvendige oplysninger inden for den fastsatte frist.

(3) Af budgetmæssige grunde bør den finansielle støtte fra Fællesskabet ydes for en periode af et år.

(4) Der kan i den samme periode ydes supplerende finansiel støtte til afholdelse af årlige workshopper om EF-referencelaboratoriernes ansvarsområder.

(5) Kommissionens tjenestegrene har foretaget en vurdering af de arbejdsprogrammer og dertil hørende budgetter, som EF-referencelaboratorierne har forelagt for 2003.

(6) I henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1258/1999 ⁽¹²⁾ finansieres veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger, som foretages efter Fællesskabets regler, af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen. Artikel 8 og 9 i forordning (EF) nr. 1258/1999 finder anvendelse for så vidt angår finanskontrollen.(7) I Kommissionens forordning (EF) nr. 324/2003 ⁽¹³⁾ fastsættes, til hvilke udgifter, der afholdes af de EF-referencelaboratorier, som modtager tilskud i henhold til artikel 28 i beslutning 90/424/EØF, der kan ydes støtte, og hvilke procedurer, der gælder for indberetning af udgifter og revision.

(8) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19.⁽²⁾ EFT L 203 af 28.7.2001, s. 16.⁽³⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 1.⁽⁴⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10.⁽⁵⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 38.⁽⁶⁾ EFT L 210 af 10.8.1999, s. 12.⁽⁷⁾ EFT L 166 af 8.7.1993, s. 31.⁽⁸⁾ EFT L 120 af 8.5.1999, s. 37.⁽⁹⁾ EFT L 120 af 8.5.1999, s. 40.⁽¹⁰⁾ EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1.⁽¹¹⁾ EFT L 225 af 22.8.2002, s. 3.⁽¹²⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.⁽¹³⁾ EUT L 47 af 21.2.2003, s. 14.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Fællesskabet yder finansiel støtte til Frankrig med henblik på de i bilag D, kapitel II, til direktiv 92/46/EØF fastsatte funktioner og opgaver, som skal varetages af Laboratoire de l'Agence française de sécurité sanitaire des aliments (før benævnt Laboratoire central d'hygiène alimentaire), Maisons-Alfort, Frankrig, der er ansvarlig for analyse og testning af mælk og mælkebaserede produkter.

2. Den finansielle støtte fastsættes til højst 155 000 EUR for perioden 1. januar 2003 til 31. december 2003.

3. Fællesskabets finansielle støtte til afholdelse af en faglig workshop fastsættes til højst 18 000 EUR.

Artikel 2

1. Fællesskabet yder finansiel støtte til Tyskland med henblik på de i bilag IV, kapitel II, til direktiv 92/117/EØF fastsatte funktioner og opgaver, som skal varetages af Bundesinstitut für Risikobewertung (tidligere benævnt Bundesinstitut für gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin), Berlin, Tyskland, der er ansvarlig for zoonoseepidemiologi.

2. Den finansielle støtte fastsættes til højst 150 000 EUR for perioden 1. januar 2003 til 31. december 2003.

3. Fællesskabets finansielle støtte til afholdelse af en faglig workshop fastsættes til højst 38 000 EUR.

Artikel 3

1. Fællesskabet yder finansiel støtte til Nederlandene med henblik på de i bilag IV, kapitel II, til direktiv 92/117/EØF fastsatte funktioner og opgaver, som skal varetages af Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu, Bilthoven, Nederlandene, der er ansvarlig for kontrollen med salmonella.

2. Den finansielle støtte fastsættes til højst 150 000 EUR for perioden 1. januar 2003 til 31. december 2003.

3. Fællesskabets finansielle støtte til afholdelse af en faglig workshop fastsættes til højst 26 000 EUR.

Artikel 4

1. Fællesskabet yder finansiel støtte til Spanien med henblik på de i artikel 5 i beslutning 93/383/EØF fastsatte funktioner og opgaver, som skal varetages af Laboratorio de biotoxinas marinas del Area de Sanidad, Vigo, Spanien, der er ansvarlig for kontrollen med marine biotoksiner.

2. Den finansielle støtte fastsættes til højst 110 000 EUR for perioden 1. januar 2003 til 31. december 2003.

3. Fællesskabets finansielle støtte til afholdelse af en faglig workshop fastsættes til højst 19 000 EUR.

Artikel 5

1. Fællesskabet yder finansiel støtte til Det Forenede Kongerige med henblik på de i artikel 4 i beslutning 1999/313/EF fastsatte funktioner og opgaver, som skal varetages af laboratoriet under Center for Environment, Fisheries & Aquaculture Science, Weymouth, Det Forenede Kongerige, der er ansvarlig for kontrollen med bakteriologisk og viral kontaminering af toskallede bløddyr.

2. Den finansielle støtte fastsættes til højst 140 000 EUR for perioden 1. januar 2003 til 31. december 2003.

3. Fællesskabets finansielle støtte til afholdelse af en faglig workshop fastsættes til højst 26 000 EUR.

Artikel 6

1. Fællesskabet yder finansiel støtte til Det Forenede Kongerige med henblik på de i bilag X, kapitel B, til forordning (EF) nr. 999/2001 fastsatte funktioner og opgaver, som skal varetages af Veterinary Laboratories Agency, Addlestone, Det Forenede Kongerige, der er ansvarlig for kontrollen med transmissible spongiforme encephalopatiser.

2. Den finansielle støtte fastsættes til højst 360 000 EUR for perioden 1. januar 2003 til 31. december 2003.

3. Fællesskabets finansielle støtte til afholdelse af en faglig workshop fastsættes til højst 52 000 EUR.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Kongeriget Nederlandene og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. februar 2003

om ændring af beslutning 2001/218/EF om et krav til medlemsstaterne om midlertidigt at træffe supplerende foranstaltninger mod spredning af *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle *et al.* (fyrretræsnematoden) for så vidt angår andre områder i Portugal end dem, hvor den vides ikke at forekomme

(meddelt under nummer K(2003) 581)

(2003/127/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 2002/89/EF⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen vedtog beslutning 2001/218/EF af 12. marts 2001 om et krav til medlemsstaterne om midlertidigt at træffe supplerende foranstaltninger mod spredning af *Bursaphelenchus xylophilus* (Steiner et Buhner) Nickle *et al.* (fyrretræsnematoden) for så vidt angår andre områder i Portugal end dem, hvor den vides ikke at forekomme⁽³⁾, ændret ved beslutning 2002/124/EF⁽⁴⁾.

(2) Efter en yderligere vurdering, som Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret foretog i april 2002, og yderligere oplysninger fra Portugal er spredningen af fyrretræsnematoden som følge af iværksættelsen af et udryddelsesprogram stadig begrænset til det afgrænsede område i Portugal. Der blev dog stadig fundet træer med symptomer på angreb af fyrretræsnematoden under undersøgelser af dette område.

(3) I forbindelse med officielle undersøgelser, der er gennemført af andre medlemsstater i 2002, af træ, isoleret bark og planter af *Abies* Mill., *Cedrus* Trew, *Larix* Mill., *Picea* A. Dietr., *Pinus* L., *Pseudotsuga* Carr. og *Tsuga* Carr. med oprindelse i Portugal, har analyseresultaterne for de udtagne prøver ikke vist tilstedeværelse af fyrretræsnematoden.

(4) Det er derfor nødvendigt, at Portugal fortsat træffer særlige foranstaltninger og forelægger en udryddelsesplan på mellemlang sigt med henblik på at bekæmpe spredningen af fyrretræsnematoden og udrydde den. Det kan også være nødvendigt for de øvrige medlemsstater fortsat at anvende supplerende foranstaltninger for at beskytte deres områder mod fyrretræsnematoden. Resultaterne af de særlige foranstaltninger og af gennemførelsen af planen på mellemlang sigt skal løbende evalueres, og der skal om nødvendigt foretages ændringer.

(5) Der bør træffes særlige foranstaltninger for flytning af flis fra træer uden symptomer eller træer, som er testet negative for tilstedeværelse af fyrretræsnematoden, til andre områder i Portugal end de afgrænsede områder.

(6) Bestemmelserne om anmeldelse af undersøgelser for fyrretræsnematoden, der gennemføres i medlemsstaterne, til andre medlemsstater og til Kommissionen, bør præciseres.

(7) Anvendelsesperioden for beslutning 2001/218/EF bør derfor forlænges med endnu en begrænset periode, der udløber den 31. marts 2005, og beslutningen bør ændres i overensstemmelse hermed.

(8) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Planter sundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 2001/218/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

i) I stk. 1 ændres »28. februar 2003« til »31. marts 2005«.

ii) Efter stk. 2 indsættes som stk. 3:

»Portugal forelægger senest den 15. marts 2003 en udryddelsesplan på mellemlang sigt med henblik på at bekæmpe spredningen af fyrretræsnematoden og udrydde den.«

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

i) I stk. 1 indsættes »årlig« foran »officiel kontrol«.

ii) Stk. 2 affattes således:

»Uanset bestemmelserne i artikel 16, stk. 1, i direktiv 2000/29/EF skal resultaterne af den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, meddeles de øvrige medlemsstater og Kommissionen henholdsvis senest den 15. november 2003 og senest den 15. november 2004, hvis kontrollen viser tilstedeværelse af fyrretræsnematoden i områder, hvor den hidtil har været ukendt.«

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.⁽²⁾ EFT L 355 af 30.12.2002, s. 45.⁽³⁾ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 34.⁽⁴⁾ EFT L 45 af 15.2.2002, s. 56.

- 3) Ikke relevant for den danske udgave.
- 4) I artikel 6 ændres »senest den 15. december 2002« til »henholdsvis senest den 15. januar 2004 og senest den 15. januar 2005«.
- 5) I bilaget foretages følgende ændringer:
- i) Punkt 2, litra b), nr. ii), affattes således:
- »ii) og som hidrører fra andre træer end dem, der er nævnt i nr. i), kontrolleres officielt for tilstedeværelse af fyrretræsnematoden og *Monochamus* spp.; hvis tilstedeværelsen af fyrretræsnematoden eller *Monochamus* spp. bekræftes, er træet omfattet af bestemmelserne i nr. i); hvis tilstedeværelsen af fyrretræsnematoden eller *Monochamus* spp. ikke bekræftes, kan træet under officiel kontrol flyttes til en forarbejdningsvirksomhed med henblik på videre anvendelse som bygningstømmer eller undtagelsesvis under officiel kontrol flyttes til godkendte forarbejdningsvirksomheder, der er meddelt Kommissionen, og som er beliggende i ikke-afgrænsede områder i Portugal, hvor træet eller flis fremstillet heraf i perioden mellem den 1. november og den 1. april enten:
- når det gælder flis, anvendes industrielt i en sådan godkendt virksomhed, eller
 - når det gælder træ:
 - varmebehandles, så der opnås en kerntemperatur på mindst 56 °C i 30 minutter. Yderligere flytning af sådant varmebehandlet træ kan tillades, når det er ledsaget af et plantepas, eller
 - flishugges og ryges for at sikre, at det er fri for levende fyrretræsnematoder. Yderligere flytning af sådant røget træ kan tillades, når det er ledsaget af et plantepas, eller
- flishugges og anvendes industrielt i den pågældende virksomhed eller
- under officiel kontrol flyttes til en virksomhed, hvor træet enten:
- varmebehandles, så der opnås en kerntemperatur på mindst 56 °C i 30 minutter, eller
 - flishugges og ryges for at sikre, at det er fri for levende fyrretræsnematoder, eller
 - flishugges og anvendes industrielt«.
- ii) Punkt 2, litra c), nr. ii), første led, affattes således:
- »— kontrolleres officielt for tilstedeværelse af fyrretræsnematoden og *Monochamus* spp.; hvis tilstedeværelsen af fyrretræsnematoden eller *Monochamus* spp. bekræftes, er træet omfattet af bestemmelserne i nr. i); hvis tilstedeværelsen af fyrretræsnematoden eller *Monochamus* spp. ikke bekræftes, kan træet under officiel kontrol flyttes til en forarbejdningsvirksomhed med henblik på videre anvendelse som bygningstømmer, eller«

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. februar 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen